

ТВІЙ ЖНИВНИЙ ВІНЕЦЬ

ХЛІБОРОБ — ПРОФЕСІЯ МАСОВА

М. ГРОМОВИЙ,
другий секретар обкому ЛКСМУ

До елеваторів надходять сьогодні останні валки з зерном. На розлогих панах, де недавно вітер хвилював достиглим колосом, господарює плуг. На зміну степовим кораблям косовиці йдуть вже трактори — невтомні фунда-

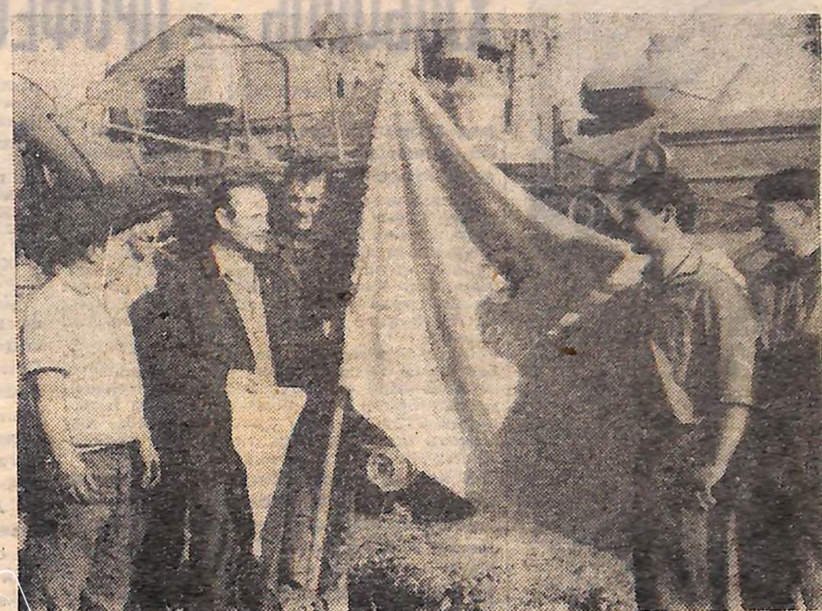
тори нового врожаю. Про цю пору в народі кажуть: «Прийшов вінець жнив». Цьогорічний врожай видався небувалим. Хлібна маса на ланах вродила густа і високостебла. Цінною великою напруги доводилося комбайнерам збирати дорідний врожай. Часом і швидкості падали на найгустіших ділянках, і полумки траплялись. Та молодих хліборобів труднощі не зупиняли. На допомогу приходили знання, набуті протягом року в школах молодого хлібороба, в гуртках технічного всеобучу. Вперед вели заклик бригади дівчі Герої Соціалістичної Праці О. В. Гіталова — кожну виробничу ділянку зробити передовою,

і заклик комсомольсько-молодіжної бригади Герої Соціалістичної Праці В. Моторного — вирушити в похід за високу культуру землеробства. Патрістичним напуттям звучав у серці кожного жнивдаря лист молодих комбайнерів до всіх механізаторів, всіх молодих хліборобів Кіровоградщини «Щедрість поля на наших долонях».

Напруження і відповідальним періодом стали жнива і для комітетів комсомолу. Райкоми ЛКСМУ і комітети первинних комсомольських організацій колгоспів та радгоспів провели значну роз'яснювальну та організаційну роботу серед сільської молоді. І як наслідок — масовість участі молоді на жнивках.

В області вирушили в загінку 150 комсомольсько-молодіжних екіпажів, вишли на поля до 2 тисяч молодих комбайнерів, майже в кожному господарстві на токах працювали комсомольсько-молодіжні ланки по очистці зерна. По-

(Закінчення на 2-й стор.)

Перехідний Червоний прапор обкому ЛКСМУ — в комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді Василя Юхименка колгоспу «Зоря комунізму» Новосархатинського району.

Фото В. Суспенка.

Рівняння XII

№ 97 (1421).

СУБОТА

14

СЕРПНЯ

1971 р.

Ціна 2 коп.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

МОЛОДІЙ КОМУНІСТ

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Як і багато її подруг, учениця Кіровоградської СШ № 15 Оля ЛИТВИНЕНКО працює під час літніх канікул на хлібоприймальному пункті Кіровоградського комбінату хлібопродуктів. Оля — візувальниця. Обслуговує машини швидко і якісно.

На фото: комсомолка Оля ЛИТВИНЕНКО.

Фото А. Печенюка.

Високий врожай озимої пшениці зібрали минулого року хлібороби радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району. Кожні з 1436 гектарів видало по 50,5 центнера зерна.

Успішно живували молоді комбайнери радгоспу. Кращий серед них — комсомолец Олексій Горбенко, який за десять робочих днів на комбайні СК-4 зібрав зернові на площі 204 гектари і намолотив 8265 центнерів зерна, став переможцем серед молодих комбайнерів Маловисківського району.

На фото: секретар партійної організації радгоспу М. С. Лозенко (справа) вручає урочистий сніп Олексію Горбенку (фото праворуч).

Фото В. КОВПАКА.

ОСЬ ВОНИ ГЕРОЇ ЖНИВ

З ПЕРЕМОГОЮ ВАС, МОЛОДІ ХЛІБОДАРИ!

БОРИС СМЕТАНА з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 270 гектарів, 10172 центнери. ГРИГОРІЙ НАЗАРЕНКО з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району — 297 гектарів, 9993 центнери.

ВІКТОР КОЗИНЕЦЬ з колгоспу «Ленінським шляхом» Олександрійського району — 241 гектар, 9694 центнери. ВОЛОДИМИР БАБЕНКО з колгоспу «Росія» Онуфріївського району — 340 гектарів, 9020 центнерів.

ЕГОР ГАВРИЛОВ з колгоспу «Путь Октябрю» Онуфріївського району — 215 гектарів, 8866 центнерів.

ЯКІВ ЧОРНОМОР з колгоспу імені ХХ з'їзду КПРС Онуфріївського району — 242 гектари, 8291 центнер.

АНАТОЛІЙ КОСТЕНКО з колгоспу імені 50-річчя Жовтня Петрівського району — 252 гектари, 8786 центнерів.

ОЛЕКСІЙ ГОРБЕНКО з радгоспу «Мар'янівський» Маловисківського району — 204 гектари, 8265 центнерів.

Спекотні дні і кругойдучі зливи
Не збавили напруги жнивних діб.
Вершила юність подвиг незрадливо
Тепер вона — і горда, і щаслива:
На стіл Вітчизни ліг, мов світле диво,
Великий хліб — кіровоградський хліб.

Георгій ЩЕРБИНА.

ТВІЙ ЖИВНИЙ ВІНЕЦЬ

ХЛІБОРОБ — ПРОФЕСІЯ МАСОВА

(Закінчення).

ряд з братом до комбайна став брат, а помічники до батьків йшли діти, жниварі комсомольські сім'ї.

Комсомолец Василь Семенич з колгоспу імені Ульянова Добровіщенського району кошик хліб разом з батьком, а дружина працювала на току. Зараз Василь в туристській поїздці по Польській Народній Республіці. Путівка за кордон — нагорода батькові за першість серед комбайнерів колгоспу по закінченні жнив.

Один із авторів «Листа молодих комбайнерів» Леонід Савченко з колгоспу імені Леніна (село Суботці) при зобов'язанні зібрати 6100 центнерів зерна намотав 6720. А його дружина, Раїса, яку знають односельчани як хорошу трактористку, возила хліб від комбайнів.

В колгоспі імені Енгельса Олександрійського району комсомольський екіпаж створили два брати: Василь і Володимир Музафарови. Хлопці вперше вийшли на семитисячний рубіж.

ПОРЯД з масовістю на комсомольських жнивах всюди зареєстровано зразки небаченого трудового ентузіазму. Щодня встановлювалися нові рекорди, газети і радіо називали імена нових переможців. Бобринчани Борис Сметана і Григорій Назаренко, з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС, олександрівці Віктор Козинець, з колгоспу «Ленінським шляхом», вперше в області на збиранні врожаю взяли десятитисячний рубіж.

6—7 тисяч центнерів зерна стали середнім показником для сотень молодих комбайнерів. Комсомольсько-молодіжний екіпаж, очолюваний Олександром Даньковим, на протязі всіх жнив незмінно у-

римував перехідний вимпел Добровіщенського району комсомолу. А щодня обком комсомолу нагородив перехідним Червоним прапором за врожені високі врожаї різних зернових колективів комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Кірова Бобринського району (группкомсорт Петро Спелченко) та комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 колгоспу «Зоря комунізму» Новороздільського району (группкомсорт Іван Шаров).

Ці успіхи — логічний епілог добре організованого комітетом комсомолу соціалістичного змагання на жнивах. Світловий день став нормою роботи не лише для механізаторів, а й для працівників райкомів комсомолу, секретарів і активістів первинних комсомольських організацій. Підсумки змагання між комбайнерами, водіями підбивалися увечері. А на ранок в райкомах вже був готовий бюлетень стану збирання хлібів, де стояли імена всіх жниварів і результати їх роботи. Цього ж дня секретарі райкомів переможцям вручали перехідні вимпели.

В Олужівському районі ЛКСМУ виплила своя форма висвітлення передовиків — карта ходу жнив. Напроти призначення переможців змагання з'являлись червоні прапорці, за друге місце — сині, за третє — зелені. Оперативність і ще раз оперативність — саме це характеризувало роботу більшої частини райкомів комсомолу під час жнив.

ОСТАННІ зерна дружно б'ють з бункерів комбайнів. Вагомих коровай виростили хлібороби області. І незабаром кожен жнивар з честю доповість: «Першу заповідь хлібороба перед державою виконано».

На фото: ударник жнив, комбайнер колгоспу імені ХХІІ з'їзду КПРС Новгородніського району Мінчол Мелешко.

(Фото В. Ковпача).

Без тривожних сигналів

У сидовжених ворохах на току колгоспу імені Куйбишева, випромінюючи всі кольори серпневого сонця, ленили крупнозерна пшениця.

Як тільки ми вийшли із машини і зупинилися біля великого масиву пшениці, секретар партійної організації колгоспу Василь Михайлович Коносовський пояснив:

— Он того комбайна, на якому майорить червоний прапорець, веде комсомолець Василь Брозінський. Нині він перший у змаганні. А комбайніст у нас сім.

Василь Брозінський — чорнявий, стрункий, невисокого зросту. На змагальному продовгуватому обличчі — приємна посмішка.

Привітався і ніби виправдується:

— Та особливого нічого, стараюсь. Перші жнива працюю комбайнером.

Норма на СК-4 — 240 центнерів, а Василь щодня намотує по 420. На рахунок агрегату — 152 гектари зібраного хліба. Цей показник ще ніхто з комбайнерів колгоспу не перерив. В тому числі і колишній вчитель Василя — Віктор Осадчук.

Комбайн Василя Брозінського працює з подвійною швидкістю, що не залишає за собою копички соломки. Подібною на січку солома стане добрим кормом для худоби. Відвозить січку комбайн шofer Борис Габенюк. Від нього, як і від тих шoferів, що возять зерно від комбайна на тік, залежить багато. Затримавшись водій — засигналізує тривожно комбайнер. Домовлялися ж ще при першому покусі: працювати без тривожних сигналів, і їх немає, цих тривожних сигналів.

М. СІВАК.

Колгосп імені Куйбишева, Гайворонського району.

І ось ПЕРЕМОГА: хлібороби району одними з пер-

ших в області завершили жнива. В засіки Батківщини заносять понад 29.200 тонн доброго зерна озимої пшениці. План успішно виконаний. Велика участь у кошові зернових і молодих жінок: цього року працювало вісім комсомольсько-молодіжних екіпажів, а окрім — чималий загін членів ВЛКСМ. Це і водії, комбайнери і помічники, юнаки і дівчата, які трудилися на очищенні зерна.

Успішному завершенню жнив передувала організаційна робота районного комітету комсомолу. Ми виробили умови соціалістичного змагання молодих жінок. Переможцям кожного району вручали перехідний Червоний вимпел. Протягом жнив його володарями були Олександр Кушніров з помічником Віктором Жуком (колгосп імені Петровського) та Володимир Поляков з напарником Олександром Шкільним (колгосп імені Ватутина). Перший з них і завоював право називатися кращим молодим жниваром району. Олександр підібрав зерно на площі 238 гектарів і вивіз з бункера 6523 центнери зерна.

Комсомольці дали тверде слово: працювати на совість. Його дотримали. Вінець роботи підбив підсумки. По-ударному працювали водії, члени ВЛКСМ Григорій Чуприна та його товариші Олександр Вернигора і Анатолій Малахтан з радгоспу імені Димитрова, Анатолій Саліщук і Микола Кулик із Сагайдацької птахобарки та багато інших. На їх рахунок не менше 650 тонн пере-

везеного хліба від комбайна на тік.

Є чому радуватися комбайнерам Володимиру Чепіку і Ярославу Гері з радгоспу «Устинівський», Анатолію Джунку з радгоспу «Інгульський», іншим. Вони переважили соціалістичні зобов'язання, завершили жнива з багатим короваєм.

Ми провели семінар секретарів первинних комсомольських організацій, начальників штабів «Комсомольського прожектора». Саме тут молоді активісти подали хорошу пропозицію: а чи не молоді, яка не зайнята на жнивах, створити ланки для роботи на токах. Ініціаторами виступили молоді Устинівки.

Через районну газету вони звернулися до своїх ровесників наслідувати їх покли. Після роботи близько сорока членів ВЛКСМ вийшли в господарстві району, активно допомагали хліборобам. На звершення відгукнулася колгоспна молодь. Учні Седнівської та Устинівської середніх, Інгульської восьмирічної та багатьох інших шкіл району. В кожному господарстві хлопці та дівчата подали відчутну допомогу хліборобам. Кращим з них правління колгоспів від-

рія первинних комсомольських організацій, начальників штабів «Комсомольського прожектора». Саме тут молоді активісти подали хорошу пропозицію: а чи не молоді, яка не зайнята на жнивах, створити ланки для роботи на токах. Ініціаторами виступили молоді Устинівки. Через районну газету вони звернулися до своїх ровесників наслідувати їх покли. Після роботи близько сорока членів ВЛКСМ вийшли в господарстві району, активно допомагали хліборобам. На звершення відгукнулася колгоспна молодь. Учні Седнівської та Устинівської середніх, Інгульської восьмирічної та багатьох інших шкіл району. В кожному господарстві хлопці та дівчата подали відчутну допомогу хліборобам. Кращим з них правління колгоспів від-

цій по соціалістичному змаганню на жнивах.

На одному із засідань бюро РК ЛКСМУ слухали секретаря комсомольського комітету колгоспу імені Енгельса «Про роботу загонів та штабів «КП» по організації і контролю за проведенням літнього збирання врожаю». Первинна комсомольська організація по-диновою організувала змагання на жнивах, до них було залучено майже тридцять юнаків та дівчат. На поліх колгоспу працювало три молодих комбайнерів, чотири водії на транспортуванні зерна. Секретар комсомольського організації Анатолій Будак підбав, щоб змагання між ними було не лише для відміток, а стрілою продуктивності праці.

Тому, коли начальник штабу «КП» Валентина Катлаш проводила рейд з молодими дозорцями по зберезенню врожаю, то найкращі оцінки отримали саме члени ВЛКСМ.

Подібно можна сказати про первинні комсомольські організації колгоспів імені Суворова, імені Карла Маркса, де секретарями Зоря Крижук і Микола Личман, багатьох інших.

Якщо хлібороб впорався із своїм завданням, він оглядається на плід своєї роботи. Як і вони у молодих комбайнерів! Порівнюючи торішні жнива, можна зробити висновок, що цьогорічний успіх приємний. Як і торіш, переможцем у районі серед молодих комбайнерів вийшов Олександр Кушніров. Цього року зросла майстерність, підвищилась продуктивність праці кожного молодого хлібороба.

Помітно зросла і роль первинних комсомольських організацій в справі успішного проведення жнив. Комітети комсомолу постійно випускали стіннівки «Комсомольського прожектора», тримали під контролем соціалістичне змагання молодих.

В колгоспах і радгоспах обжинки. Кращих увічують відомом з колосів, правління відмічає цінними подарунками. І як приємно, коли серед кращих — комсомольці. Коли і на їхніх долонях западає смілка свіжого короваю, тобою вроженого хліба.

Л. ГОНЧАРЕНКО, зав. відділом комсомольських організацій Устинівського РК ЛКСМУ.

„Полум'яний Карл“

ВЧОРА ВСЕ ПРОГРЕСИВНЕ ЛЮДСЬКЕ ВІДЗНАЧАЛО 100-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ВИЗНАЧНОГО ДІЯЧА НІМЕЦЬКОГО І МІЖНАРОДНОГО РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ КАРЛА ЛІБНЕХТА.

Героїчна діяльність славетного інтернаціоналіста-«спартанця» не могла не залишитися в пам'яті його великих сучасників. Ось що писав Володимир Ілліч в «Лісті до робітників Європи і Америки»:

«Карл Лібнехт — це ім'я відоме робітникам усіх країн... Це ім'я є символом відданості вождя інтересам пролетаріату, зірності соціалістичної революції. Це ім'я є символом дійсно щирої, дійсно глибокої, нещадної боротьби з імперіалізмом. Це ім'я — символ непримиренної боротьби з імперіалізмом не на арені боротьби з імперіалізмом, а на арені боротьби, готової на жертви пірз тоді коли «своя» країна

охоплена члдом імперіалістичних перемог. З Лібнехтом і «спартанцями» йде все, що залишилося чесного і дійсно революційного серед соціалістів Німеччини, все, що є кращого і переконаного в пролетаріаті...».

Характерний такий епізод. Скінчилися ще одне ув'язнення... Скільки вже було похмурих тюремних днів, скільки погроз і суддівських злочинів! Але Лібнехт знову виступав за інтернаціоналізм, перший в рейхстазі подає голос проти нових воєнних асигнувань. Це був подвиг. У воєнній Німеччині 1915 року депутат рейхстагу засуджує «справедливу війну!».

Для зустрічі з ним у Лондон спеціально приїхав американський військовий кореспондент Джон Рід. Він мав розповісти своїм читачам про людину, сміливість та рішучість якої викликала повагу всього світу.

Рід запитав, чи не переконано революціонера мове ув'язнення в хибності його поглядів на війну? Лібнехт відповів:

— Ні, соціал-демократ не може дотримуватися іншої позиції.

Революційна боротьба, яку вів К. Лібнехт, викликала ненависть в таборі контрреволюції. Соціал-демократичний шпигунський центр призначив 100 тисяч марок за голову К. Лібнехта і Р. Люксембург.

15 січня 1919 року керівники Комуністичної партії Німеччини К. Лібнехт і Р. Люксембург були арештовані і того ж дня по-зірачому вбиті прусською воєначиною.

К. Лібнехт любив молоді, приділяв їй велику увагу, бачив у ній надійних помічників. Молоді він присвятив ряд своїх праць. Однією з найкращих є книга «Мілітаризм і антимілітаризм в зв'язку з розглядом інтернаціонального руху робітничої молоді».

Перебуваючи в тюрмі та в армії, К. Лібнехт написав ряд листів до своїх синів. Всі ці листи зібрані під назвою: «Карл Лібнехт із тюрми і оновлення» (Надруковано в журналі «Молодой коммунист», 1966, № 8).

Яскравим було життя Карла Лібнехта. І серед книг, які висвітлюють його як невідомого борця за свободу, чуйного товариша і чудового батька, стала книга М. І. Яновської «Карл Лібнехт», яка вийшла 1965 року у серії «Життя видатних людей». Книга написана цікаво, добре ілюстрована.

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна вийшла книга «Ленінська гвардія планети». В ній вищезгадані розповіді Г. Маркова «Товариш буре» (про К. Лібнехта).

Коли читаєш про Лібнехта, постає образ видатного діяча німецького і міжнародного робітничого руху — людини з великої літери.

Н. БУРЛАКА, зав. бібліографічним відділом обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

Під час жнивної пори чинив дехто діла грішні, тому й пройшов реєстрацію в нашому «Пеклі». Та більшість люду хліборобського була там, нагорі. Ім — честь та хвала, та устипка Маркова.

Сатирично-гумористична сторінка № 4

СКАЖУ відверто, що навіть Маркові у пеклі набридло. Та і як воно не остогидне, коли поряд з тобою усяка нечисть: халуги, кар'єристи, ледацюги. Добре ще, коли непитущого винести. Щоправда, у назанів стінки звукоізоляційні (не те, що у деяких житлових будинках), правил гігієни та санітарії дотримуються (не те, що в окремих ідальнях), все ж на свіже повітря хочеться.

УКЛІН ВАМ!

робства і успіхи за першу п'ятиденку жнив. Відвідав комсомольсько-молодіжну бригаду колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, яку очолює Герой Соціалістичної Праці Василь Моторний, радів нагородам бригади

І от, вирішив я вийти на білий світ, подивитись, що воно там у людей робиться. А тут — леле! Сонце розтопило твердь небесну (по-сучасному, атмосферу), в теплом повітрі всяка птаха купалася, веселих пісень співали дітям харч носили. Пахне квітами, яблуками, грушами, навунами, наливкою, румоном, ятвом і сошан-зіллям. А з-поміж усього виділяється солодкий, терпкий запах тільки-но сношеного хліба. Аж у голові заманітрилося. Заплющив очі, потім відкрив — бачу і насправді манітра стоїть і не з якимись там галушками або ноцюрбками, а з справжнісінькими варениками!

— Імте на здоров'я, чоловіче. Ви, видно, з дороги. Це варенички із сьогорічного врожаю.

— Дякую, — нахну, — і великий врожай маєте?

— Та як вам сказати? По триста з гектара, пудів збираємо.

— Ого! — Не «ого», а «еге»! Вам, сторонній людині, може й багато. А мій Гнат прочитав газету, так спокійно собі не знаходить. Не допрацювали, наже. Відстали. Он у колгоспі імені Крупської Гайворонського району на одному полі збрали по 94,6 центнерів з гектара.

— Ну, — думаю собі, — розмах! І вперше зневажливо глянув на свою установку, себто на пекло. І у нас бувають рекорди. Нещодавно кухаря привезли — п'ятнадцять пудів заважив. Воно в перекладі на гектари ніби й солідна цифра. Але ж продукт не той.

Обійшов я поля колгоспні, очі не натішались. Навкруги море пшениці, комбайни гудуть, хліб косять, молотять, машини куряву здіймають, золотаве зерно у комори відвозять.

Коли це — стоп! А нуди ж дивилось господарське око? В колгоспі імені Чаласва Знаменського району на площі 7 гектарів втрачено три центнери зерна. Триста запашних палинців! У нас в пеклі ми б танці «робітничі» на рині на голодний пайок посадили б. А разом з ними і тих, хто топче зерно біля складу в колгоспі ім. Шевченка Новомиргородського району. Знали б тоді, як береть народне добро. Щоправда, дійшли до нас слухи, що винуватці уже одержали по заслугі.

Яких тільки див немає на світі. Здається Петрівський район і недалеко. Але кліматичні умови там зовсім інші. Про це я азнав із стінки колгоспу імені Карла Маркса. «Залишилось майже місяць до найвідповідальнішої пори — збирання врожаю», — читаю... Дякувати добрим людям, пояснили, що в них не жнива, а стінкака запізналась. Та й сам бачив, як у полі вправно працювали комбайнери.

Але прикрощі прикрощами. Їх було небагато. Зустрічався із керівниками

Василі Юхименка з цього ж колгоспу. Зустрівся з Володимиром Гражданом з колгоспу «Росія» Маловісківського району, Віктором Фіщенко з колгоспу ім. XXII з'їзду КПРС Добровеличківського району...

Читав я, що у древні часи люди по закінченні збирання врожаю підносили першу його долю богам у жертву. Марнотратники. А втім — темні часи, темні й люди. В наш час значаї поміннялись.

Тепер кращий сніп підносять передовому хліборобові! Бо він справжній творець достатку. Отож і нагородили люди золотими снопами Бориса Сметану і Григорія Назаренка з Бобринського району.

Вправду кажуть, що козацькому роду нема переводу. І не буде ніколи. Не на конях баских роз'їжджають вони тепер, степом, а на сучасних польових машинах. Не з ляхом-татаринами воюють, а хліб вирощують, долаючи усілякі труднощі, які підкидає їм не зовсім дисциплінована погода. Степове золото у скриню всенародного достатку складають. Тож слава їм і низький уклін від усього народу.

З глибокою пошаною
Марко ПЕКЕЛЬНИЙ.

Богатирі лави — Борис Сметана Василь Юхименко та Григорій Назаренко.

Дружний шарик
Ол. КЛИМЧУКА.

Закінчив школу і у вуз не дус.
Мал. К. Бро.

— А, бий його! За що же мені ця дотана? Як сподівався на подяки... Судить самі. Весною отримав бумажу з області: «Завідуючому районним відділом культури. Організувати культурне обслуговування колгоспників під час жнив». Аж тут на тобі, приїжджає циркова група і пропонує свої послуги. Цирку я люблю. Ну що то за мистецтво! Взяти, наприклад,

велосипедистку. Іздити собі на одному колесі і всякі штуки витворять. Якби хоч на жеребці гарцювала, то в колгоспі б подивились. Коней там давно немає. А фокусник? Вийме коду карт, а з неї — пурх... і зграя голубів вилетить. Ну то й що? Чи дресирувальник? Один сором: стоїть згорнений чоловік з багатом, а біля нього тиг-

ГУМОРЕСКА

ри трусяться. Теж мені приборкувач. Спробував

ЩО НЕ шикіть, а добра кварта мічного пернаку не така вже й казозна штука. Звично, надиреджує утробу, укорочує вік. Зате, як висорбаєш другу-третю мірку, одразу... і азнік тайї роз'являється.

У Савелія така переміна почалася після п'ятої чарки. Закусив смаженим в'юном, та й каже кумові:

— От ти в нас об'їждичком. Головним сторожем колгоспного поля, можна сказати. А я тебе все-таки обдурив: за тиждень приніс додому п'ять пудів пшениці.

Кум викинув здивовані очі:

— Не може бути. Ти завжди йшов з току без торби. От тільки не ішло, чому по чотирьох-п'яти разів чимчикував у село.

— Бо в мене льоха поросла. Дан я не обідав на току, а біг додому і цюразу під сорочкою по кілька пригрітих пшеничок.

Ображений гість тупнув ложкою з в'юном по тарілці:

— Більше не візьмеш. Хоч ти й кум, та всеодно зловлю.

— Не зловив. Я он торік йшов з калмаком біля самої контори. Здибався з бригадиром. А він цікавиться: «Куди ж це ви?» «Та дерті не вистачило для підв'язків», — відповідаю. — Ото й кочу запастись... Якими по загороді ніс зерно — зловився б, а на центральній вулиці нікому в голову не дійде, що несеш вкрадене.

— Це ти, козешко, непогано вигдавав, — знову дивувався кум винахідливості Савелія. — Але більше тобі такого ганца не вкоїти.

— Вікую.

Через день Савелій вже ніс на тік порожній мішок. Перед обідом біля пожежного шига настилав в нього добре відро піску і коли кушарника вилезла на тік обід, Савелій за той мішок, та й до села. Ще й до лісовозу не дотопав, як перед ним кум з'явився:

— Он-и-па, зловивши, голубчику.

І веде його до току. Тут викопав у Савелія мішок і спорожнів його на ворох одрешетованої пшениці.

Савелій стало шкода приятеля, коли на нього накинута завідувачі током.

Але потім два дні вже набрав у мішок справжнє зерно і без боязні ніс додому.

І ось нарешті чуже піл од жінок:

— Знову немає молотого. Треба до млина.

Савелій йде у свою комору, приготував мішок та почав перекидати солом'яний міш. Пшениці сипува, а зайдти не пшениці, а жовтий пісок.

Отже диво-дивом, а кум віддичив таки Савелію за хитрість. І про це він сказав учері теж після п'ятої мірки пернаку.

— Ти поки раціоналізував у полі, я прилаз безтарною три відро піску, висипав у кіш, а зверху притрусав пшеницею. Тепер ми — квітні...

М. ВІНЦЕВНИЙ.

с. Лозувате Ульяновського району.

Ще раз про династії

Слово це означає — ряд правителів роду, які змінюють один одного за правом успадкування. Була, снаймію, династія Бурбонів. Один з них називався Людовиком Чотирнадцятим. А менший Бурбон, поки ще шмигав носом, був Людовиком без усієї цифри. Дуже вже хотіло йому на престол сісти. І от він, шморгнувши тим носом, молився щоденно, аби папаша пошвидше до раю пішов.

— Мені, — чанко, — тільки б стати П'ятнадцятим. А там хоч потопи! Що стосується простих людей, то вони не проти були, аби обох Бурбонів чорти забрали.

Тепер у нас теж вживається слово «династія». Але містять воно зовсім інший зміст. Нещодавно я побував у колгоспі імені Чаласва Знаменського району.

— Хто ото носить?

— Бойно, — відповідають, — А то чий комбайн?

— Бойна.

— А оце поруч?

— Теж Бойна.

— Ян же це воно виходить? — пигаю.

— Дуже навіть просю: Бойки — наша хліборобська династія. Йосип — найстарший. Віктор — син його, а Василь — внук. Утрох виходять у поле. І працюють один краще другого.

Он які династії тепер пішли! Є їм що успадковувати: працелюбство, любов до землі, хліборобську гордість. А отачень на малеча, тільки-но на ноги зіп'ялась, уже й собі «дирчить»:

— Тікай з дологи, діду: я на еска-чотили їду.

Таке мале, а знає, до чого прагнути. До комбайна. От вам і династія — династія Бойнів.

О. БЕРЕЖНИЙ.

Знам'янський район.

З ПЕКЕЛЬНОЇ ПОШТИ

Новоархангельський район. В. Б-ку.

Напишіть нам, пожалуйста. Чи можна одружитися в жнива? Бо наш голова говорить, що у жнива жениться недотепи.

Відповідаємо. Нам відомо, що прадід Марка одружився, як жито полозило, і в нього було дев'ятеро дітей, дід Марка одружився у жнива і мав чотири дочки і ледве одного сина, батько Марка одружився, як гичку од буряків складували, і народила йому дружина дванадцятьох луциперів, а Марко був тринадцятим. Більше нам стосовно вашого запитання нічого не відомо.

...І це курйоз чи не курйоз?

А ви про одруження всерйоз?

Борис ЧАМЛІАН

ДОБРЯК
— Цей комбайнер, — радіють Миші, — Зерна від луза нам залишить.

А Ховрахи:
— Добряк-людина, Зерна в соломі, половина.

КУРЯЧА ПОХВАЛА

— Оце воді! Йому б — подяку за хлібовозну тану: На всім шляху зерно усяне, Мов на колгоспному току.

ОБДУМАВ

Все обдумає голова, Щоб успішно йшли жнива. Тільки вчралася дрібниця: Люди в полі без водиці.

НЕСПУХАЮЧИЙ

— І де лише той грім на тебе! — Злився на комбайна комбайнер. — Зимою робить, та як треба, — наче омер.

ПОСЛАЛИ
В степ послали автотрану. Все було там на приладку. Сотні долі товарів ідних, Крім на полі необхідних.

СЬОГОДНІ — ВСЕСОЮЗНИЙ ДЕНЬ ФІЗКУЛЬТУРНИКА

ДУЖІ, гартовані, сильні. Їх мільйони. З своєю красою і гордістю вийдуть вони на свято і пронесуть червоне знамено, демонструючи свою міць, згуртованість, силу.

До Всесоюзного Дня фізкультурника кировоградські спортсмени прийшли з прагненням зростання масовості і майстерності.

Про це яскраво свідчать змагання, що увійшли в залік обласної спартакіади. В ній взяло участь 237 тисяч трудівників міста і села, 40 тисяч з них вионали розрядні нормативи. В ході спартакіадних поєдинків встановлено 175 районних, 9 міських та 15 обласних рекордів. Пропаганда спорту в ході підготовки до спартакіади залучила до занять фізкультурою і спортом більше 4 тисяч нових фізкультурників. Зростання найбільш помітне в Кіровограді і Олександрії. Знайшли і Долинський, Новгородівський та Кіровоградському районах.

Краще, ніж в попередні роки виступили кировоградці на фіналах V Спартакіади України. Набрали 852 очка, вони були другими в своїй підгрупі. Особливо порадували своїх прихильників юні спортсмени — школярі Кіровоградщини в загальнокомандній залік внесли 333 очка. Це здобули легкоатлети і гімнасти, стрільці, інших їх ровесників. Напри-

клад, учень Кіровоградської СШ № 14 Олександр Зам'ятін, виступаючи в загальному юніорів, не мав собі рівних на вогне-вому рубежі. Разом з ним також відзначилися студентка Олександрійського індустріального технікуму Люба Ручка, яка очолила шеренгу юних легкоатлетів. Се-

ХОДА ДУЖИХ

ред гімнасток успіху домоглась вихованка Кіровоградської ДЮСШ № 1 Тетяна Калінічева.

Сьогодні на святі фізкультурників з шанобою зустріли своїх старших товаришів — тренерів, які повсякчас дбали про зростання їх майстерності. Кращі з них — В. І. Іванець, Ю. Ю. Ревенюк, А. С. Романюк, М. Є. Жереб'ятський, М. І. Гасман, Ю. Ю. Толчинський, М. А. Денисенко, М. І. Романенко, С. В. Малиш, М. І. Новиков. Це їх учні принесли команді Кіровоградщини на Спартакіаду України найбільшу кількість залікових очок.

Згасав факел Спартакіади народів СРСР. Але напруга на спортивних майданчиках знову продовжується. Радянські спортсмени успішно виступають на чемпіонатах Європи і світу, на їх грудях знову з'являється золото і срібло медалей.

Враховавши всі плюси і мінуси, приступили до нових тренувань борці і фехтувальники, стрільці і гандболісти. Ім, та іншим спортсменам області всюди створюються якнайкращі умови для підвищення майстерності. У дев'ятій п'ятирічці на Кіровоградщині буде введено до

ладу цілий ряд спортивних споруд. В Кіровограді, Олександрії і Світловодську фізкультурники завітають у нові плавальні басейни, відкриється новий легкоатлетичний комплекс в обласному центрі, передбачено збудувати стрілецько-мисливський стелд, гумово-бітмні доріжки та добротні легкоатлетичні сектори на стадіоні «Зірка». З'являться також нові стадіони та спортивні комплекси у всіх районах області. Здебільшого за цю справу взялися колгоспи і радгоспи, колективи заводів і фабрик. Адже турбота про фізичний гарт молодого людини — це державна, загальнонародна справа.

ВЕДЕ
ВОРОПАЄВ

Вони зустрілися надвечір. Разом пішли по вулиці до середньої школи, перед якою, як до стани, проїхав автобус. Любітель футболу, обданий тут спортивним майданчик. Але Воропаєва це не задовольняло. І він просив секретаря комсомольської організації цукрозаводу Володимира Оберемка допомогти побудувати справний спортивний комплекс.

— Що, як влаштувати нам кілька суботників чи недільників? Зберуться всі хлопці й дівчата і залюбки зробили б добру справу.

— Можеш не хвилюватися, — відповів Володимир Оберемко. — Ти ж знаєш наших хлопців.

Так, він знає молодих заподіан не гірше Оберемка. Адже й сам нещодавно очолював комітет комсомолу. Та якось його запроєкт до себе секретар парткому Сергій Михайлович Денисенко.

— Є ділова розмова, Юрію. Хотімо рекомендувати тебе на посаду інструктора методиста по фізкультурі та спорту. У нас з цією справою не годе.

П. РОМАНЕНКО рік. І сьогодні в Капітанівку кожен скаже, що Юрій Воропаєв зробив уже чимало для покращення оборотно-масової та спортивної роботи.

І успіх прийшов до нього тому, що він зміг згуртувати навколо себе великий загін активістів, які повели за собою молодь.

Перш за все Юрій Воропаєв подбав про те, щоб постійно підвищувати свій фізичний гарт доприродних. На спортивних майданчиках, пункти початкової військової підготовки сиділи завісники Микола Тимченко, Іван Петров, Іван Волошин, Олександр Дубчак та інші їх ровесники.

Завдяки йому побудували стрілецький тир. І одразу почався робота в секції з кульової стрільби. Капітанівський спортсмені-тренери щоразу повертаються з районних змагань переможцями.

Паренті, введено в дію спортивний комплекс. Одразу розширились воєнболі та баскетбольні секції, збільшилось число гравців, легкоатлетів. Тепер на цукрозаводі фізкультурою і спортом займаються більше двохсот чоловік.

Добрий засіб зроблено. Збільшилось число фізкультурників, підвищувалась їх майстерність. І хай серед капітанівських спортсменів не немає чемпіонів, які стали популярними на Кіровоградщині, але Юрій Воропаєв вивернений: невдовзі про них почують.

І. РОМАНЕНКО, наш громадський кореспондент.

с. Капітанівка, Новоміроградського району.

Кожен комсомолець Кіровоградського профтехучилища зв'язав вирішив в новому навчальному році стати спортсменом-розрядником, спортсменом-кандидатом. І в цьому їм допомагає викладач фізкультури О. Онпиченко.

На знімку: О. Онпиченко (перший справа) з дітьми-волейболістами.

На знімку: (зверху вниз) тренер з кульової стрільби М. Денисенко (Кіровоград), студентка факультету фізичного виховання педінституту, майстер спорту з художньої гімнастики Л. Шерстюк, вихованка ДЮСШ № 1 гімнастка Л. Шумихіна.

Не кожному у вісімнадцять років випадає участь бути чемпіоном республіки. Бо до цього успіху веде наполегливий спортивний шлях, і його вершини може досягти лише той, хто сповна подрунився зі спортом, і спорт став невід'ємним у його житті.

Та ось Сашку Зам'ятіну пощастило. Торік він був чемпіоном України. А оце на V Спартакіаду республіки знову отримав золоту медаль.

Але «пощастило» це не те слово. Бо в стрілецькому спорті везіння немає — кожен змагання — це копійка робота, яка забирає в спортсмена багато моральних і фізичних сил.

Перші кроки Олександр зробив в 1966 році, коли в Кіровоградській СШ № 14 випадає фізкультури проводив набір в спортивні секції. Тоді Зам'ятін вибрав бажання займатися стрільбою. І йому сказали, що він буде зарахований до ДЮСШ, навчатиметься в тренера Олега Миколайовича Шинкова.

Прямуючи до стрілецького клубу, він думав, значить, про гвинтівку, якою вже кілька разів користувався в пневматичному тирі. А тут раптом йому одразу запропонували пістолет.

Перша спроба була невдалою. Як не старався, кулі часто йшли повз ціль.

Не думай, що одразу в тебе так і вийде щось згінне, — заохочував тренер. — Для того, щоб подолати ціль, треба не тільки точно цілитися, а ще й вміти натиснути на спусковий курок.

Знову прийняв постріл Зам'ятін з тренером підходять до мішені.

Дивись! — дев'ять!

Олег Миколайович радив своєму учневі тренуватися не лише з пістолетом.

— Спробуй тримати в рівновазі звичайнісіньку праску. Щодня по 15 — 20 хвилин. І ти тоді побачиш, якою впевненою буде твоя рука.

Результатів поразки крапало. Вже через рік Олександр виконав норматив першого розряду. Уважно придивлявся до того, як тренуються майстри спорту Станіслав Міготін, Григорій Чернявський. По-доброму задрив, як вони вміють розподіляти секунди на кожний постріл у вправі МП-8.

1969 рік. Зам'ятін бере участь у першості республіки. Серед юніорів він буд другим призером і виконав норматив кандидата в майстри спорту. Тренер з

САШКО —
ЧЕМПІОН
П'ЯТОЇ

надією спостерігав за своїм вихованцем. Лічені очки програвав він чемпіонів.

І знову напружені тренування. Олександр намагався запозичити все найкраще в майстра спорту Віктора Даниленка. В будь-яку погоду і при будь-яких обставинах заняття продовжувались. І це дало відраді результати. Бо невдовзі, поїхавши в Івано-Франківськ на республіканські змагання, йому довелося стріляти під час дощу. А над головою — поривчастий вітер. Та Олександр впевнено вийшов на вогненний рубіж. Вправа МП-8. Перші п'ять пострілів — і є п'ятий десятков. А згодом радісна новина — кировоградський Олександр Зам'ятін чемпіон України 1970 року серед юніорів.

Тренер вимагає від нього, щоб більше уваги до тренувань. Але як і в школі чимало турбот. Треба успішно закінчити десятиріччя, підготуватися до вступу в інститут (Зам'ятін мріяв про факультет фізичного виховання). Старші товариші, тренер, вчителі допомагали молодому спортсмену, який найкраще розподіляв час. Навіть під час екзаменів на атестат зрілості навчання тренуванням не було.

І Олег Миколайович, їдучи з Зам'ятіном на фінальні змагання V Спартакіади народів СРСР, і цього разу надіявся на свого вихованця. І учень не підвів вчителя — у вправі МП-7 з трьохсот можливих очок Олександр набрав 295. Є новий рекорд республіки і області. А найголовніше — золота медаль і звання чемпіона Спартакіади.

Г. ТОЛОК, кандидат у майстри спорту, м. Кіровоград.

КУРІОЗИ І... ПОРАЗКА

Прихильникам футболу добре відомо, на якому великому піднесенні перебуває зараз кировоградський «Кривбас». Це єдина команда в зоні, яка зрозуміла шістнадцяти турів не зазнала жодної поразки.

І в матчі з кировоград-

ською «Зіркою», який відбувся 11 серпня в Кривому Розі, господарі поля одразу захопили ініціативу. Вони енергійно добивалися успіху, повели в рахунок.

Випадок, який стався у цій зустрічі, є досить

курйозним: у бій однієї з команд, саме гостей, було призначено три пенальті. Криворізькі реалізували тільки один з них. Потім ще два м'ячі вони забили з три. Такий чиним, перемогли з рахунком 4:0. Такої поразки «Зірка» ще не зазнавала в цьому сезоні.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД НЕДІЛЯ, 15 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 12.00 — Для школярів. Фінал всесоюзних змагань на приз клубу «Ширяний м'яч». (У відеозапису). 13.00 — Наша афіша. (К). 13.05 — «Я на життя захопано дивлюся». (Одеса). 13.35 — «Ким бути?» Для старшокласників. (К). 14.00 — Міжнародна панорама. (М). 14.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Король Дроздоборід». (М). 15.35 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 16.20 — Кольорове телебачення. Чемпіо-

нат Європи з легкої атлетики. (Хельсінкі). 18.50 — Програма передач. (К). 18.55 — Для дітей «Сурмач». (К). 19.25 — «Ви про наших друзів». (К). 19.55 — Кольорове телебачення. «Клуб кінопоходжень». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Марсія і Наполеон». (М). 23.10 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 13.00 — «Трудівники села». (М). 13.30 — «У світі мистецтва». (Мінськ). 19.20 — Мультифільм «Чарівні онуляри». (К). 19.30 — О. Стирча — «Героїчна балада».

(К). 22.40 — Спектакль Молдавського державного театру опери та балету. В перерві — «На добраніч, діти!». (К). **ПОНЕДІЛОК, 16 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00** — Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм «Король преси з Гамбурга». (К). 16.50 — «Празцею звелече-ні». (Миколаїв). 17.05 — Новини. (М). 17.10 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт. (М). 17.50 — Телевісті. (К). 18.10 — Програма передач. (Кіровоград). 18.15 — «Показує рейдова».

ВІВТОРІН, 17 СЕРПНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00

— Телевісті. (К). 11.10 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Кам'яна квітка». (М). 17.15 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Кіровоград). На республіканське телебачення. 17.30 — Мультифільм. (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — «Екран молодих». (Ворошиловград). 18.30 — «Вітчизно моя неозора». Телефільм «На землі війняків». (К). 19.00 — До Дня Повітряного Флоту СРСР. «Повітряні пішоходи». (К). 19.30 — Міжнародний турнір з баскетболу. Збірна СРСР — збірна Югославії (Ленінград). В перерві — «Хро-німа тиння». (Кіровоград). 21.15 — Програма «Час». (М). 21.45 — «Слідчий в особливих важливих справах». Прем'єра документального фільму. Частина II. (М). 23.00 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «Там, де починається ранок». Теленарис. (М). 10.40 — Музичний рис. (М). 17.05 — Новини. (М). 17.10 — Концерт. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.05 — Для школярів «Операція малі руки». Теленарис. (М). 18.30 — «Сім днів заводу «Станколінія». (М). 19.00 — Короткометражний художній фільм «Маска». (М). 19.30 — Художній фільм «Асесалом і Етері». (К). 21.00 —

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.